

Arrest

nr. 61 730 van 18 mei 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 18 maart 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 12 april 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. RAVYTS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 27 september 2010, verklaart er zich op dezelfde dag vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwerpt de asielaanvraag van verzoeker bij beslissing van 1 maart 2011, aangetekend verstuurd op 2 maart 2011.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“Volgens uw verklaringen bent u een Romazigeuner en bent u afkomstig uit Kosovo, meer bepaald uit Podujevo. Tijdens de oorlog in Kosovo verloor u uw ouders. Nadat uw oudste broer hun overlijdensakte was gaan opvragen, verloor u eveneens uw broers en de rest van uw familieleden uit het oog. Tijdens de oorlog leerde u uw huidige echtgenote, U. E. (O.V.6.694.499), kennen. Na de oorlog huwde u haar en vestigde u zich in een woning van een zekere D.. Eén jaar na de oorlog

begonnen Albanezen u plots lastig te vallen. Ze zeiden dat Roma geen plaats meer hadden en dat jullie weg moesten. U werd met de dood bedreigd. Nadat u plasticen flessen begon te verzamelen en door te verkopen, begonnen de Albanezen u te mishandelen en u van uw geld te beroven. Ze kwamen ook meermaals bij u thuis. Ook uw echtgenote werd daarbij mishandeld. U hoorde van derden dat naast Albanezen uit Podujevo ook Albanezen uit Albanië bij u kwamen binnenvallen. Omdat ze steeds gemaskerd waren, heeft u nooit kunnen achterhalen wie deze mensen waren. U meldde de incidenten bij de politie. Deze kwam ter plaatse controleren en beloofde de zaak te onderzoeken. De daders werden nooit gevonden. Twintig dagen voor uw vertrek vielen opnieuw gemaskerde Albanezen uw woning binnen. U werd hierbij geslagen en uw echtgenote en kinderen werden geïntimideerd. De Albanezen namen de tas van uw echtgenote waarin al jullie documenten en geld staken, mee. U diende klacht in bij de politie. De politie noteerde uw klacht en stelde dat u zich geen zorgen hoefde te maken. De volgende dag werd u opnieuw geslagen door gemaskerde Albanezen die bij u binnenvielen. Ze doodden uw paard. Vervolgens werden uw handen vastgebonden en u moest toekijken hoe uw echtgenote werd verkracht. Sinds dit incident bent u psychisch ziek en schreeuwt u tijdens uw slaap. Tevens lijdt u door alle slagen op uw hoofd aan hoofdpijn. Twee dagen na het laatste incident kwam D. bij u thuis. Ze stelde u voor om een smokkelaar voor u te zoeken die u het land zou helpen ontvluchten. Ze beloofde u eveneens voor honderd euro twee geboorteaktes te brengen. Op 23 september 2010 werd u door uw smokkelaar op een vrachtwagen richting België gezet, waar u na een reis van vier dagen aankwam. Op 27 september 2010 heeft u een asielaanvraag ingediend. Ter staving van uw asielaanvraag legt u een UNMIK-geboorteakte uitgereikt te Podujevo op 27 oktober 2008 neer”.

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

- verzoeker noch zijn echtgenote hebben hun identiteit en afkomst aannemelijk weten te maken gezien zij manifest vervalste UNMIK-geboorteaktes neerleggen en onwetend zijn van zowel de lopende actieplannen voor de registratie van RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo als van de aanwezige internationale autoriteiten zoals EULEX en KFOR;
- de geloofwaardigheid van het verblijf van verzoekers in Kosovo tot 2010 wordt ernstig op de helling gezet waardoor ook de geloofwaardigheid van de problemen er door verzoekers aangehaald, wordt ondergraven;
- uit beschikbare informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de veiligheidssituatie objectief verbeterd is sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 en er geen melding meer werd gemaakt van etnisch geïnspireerde incidenten.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op een schending van artikel 45/4 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker benadrukt dat hij dacht over authentieke stukken te beschikken en wijt zijn onwetendheid aan zijn ongeletterdheid. Hij verwijt de Belgische instanties dat pas voor het eerst in de bestreden beslissing melding wordt gemaakt van het feit dat zijn, volgens hem officiële, stukken geen authenticiteitswaarde hebben. Verzoeker beweert in de onmogelijkheid te zijn om zijn werkelijke identiteit aan te tonen vermits hij geen familie ter plaatse heeft om de nodige officiële documenten op te vragen bij de lokale autoriteiten.

Verder beroept verzoeker zich op zijn ongeletterdheid, het feit dat hij geen familie of kennissen heeft waardoor hij er nooit op geattendeerd werd dat hij zich kon laten registreren als Roma-zigeuner.

Verzoeker is het niet eens met de analyse van verbeterde situatie in zijn regio van afkomst en stelt dat er nog steeds bedreigingen op grond van etnische origine zijn die alleen niet geboekstaafd worden omdat er hiervan geen aangifte wordt gedaan door de slachtoffers.

Verzoeker vraagt in ondergeschikte orde hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

2.2. De Raad wenst er vooreerst op te wijzen dat de bestreden beslissing niet werd genomen op basis van artikel 45/4, artikel dat overigens niet bestaat, maar op basis van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Dit onderdeel van het middel mist bijgevolg elke juridische grondslag en kan dan ook niet dienstig worden aangevoerd.

2.3. De Raad stelt vast dat hoewel dit een essentieel element is in iedere procedure verzoeker geen begin van bewijs neerlegt omtrent zijn identiteit of nationaliteit en hij dienaangaande geen aannemelijke verklaring heeft.

Niet alleen blijkt de door verzoeker neergelegde UNMIK-geboorteakte vervalst te zijn, bovendien verklaart verzoeker nooit stappen te hebben ondernomen om identiteitsdocumenten aan te vragen. Verzoeker verklaarde immers niet op de hoogte te zijn van het bestaan van dergelijke documenten dit ondanks de vele maatregelen die de Kosovaarse autoriteiten genomen hebben om de registratie van de Roma, Ashkali en Egyptenaren (RAE) te verzekeren en hen aan de identiteitsdocumenten te helpen. Ten gevolge van deze vaststelling in samenhang met het feit dat verzoekers nog nooit blijken gehoord te hebben van de in Kosovo alomtegenwoordige KFOR en EULEX kon de commissaris-generaal dan ook terecht besluiten dat verzoekers niet aannemelijk hebben kunnen maken uit Kosovo afkomstig te zijn en er tot 2010 daadwerkelijk verbleven te hebben. Dienvolgens kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan hun asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

Het feit dat verzoeker ongeletterd is en niet beschikt over familieleden of contacten in de door hem voorgehouden streek van herkomst doet hieraan geen afbreuk. Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat niet enkel de overheid actief stappen onderneemt om leden van de RAE-gemeenschappen te begeleiden, ook UNHCR initieert programma's om de problematiek van niet-registratie van minderheden te bekampen. Zo werd onder meer het actieplan "Civil registration Campaign, targeting Roma, Ashkali and Egyptian community in Kosovo" in september 2006 opgestart. Dit houdt in dat individuen van deze gemeenschappen worden bijgestaan in het vervullen van de civiele registratieprocedures, het aanschaffen van documenten en het identificeren van getuigen om feiten vast te stellen betreffende de identiteit van de ongedocumenteerde aanvragers. Dit actieplan voor de registratie van RAE blijkt ondertussen een succes te zijn geworden. Van de ongeveer 10.000 RAE die in 2006 het risico liepen op staatloosheid zijn er intussen 9223 geregistreerd.

Waar verzoeker ten slotte stelt dat de informatie waarop de commissaris-generaal zich baseerde geen melding maakt van etnisch geïnspireerde incidenten omdat de Roma zelf quasi geen aangifte meer doen van dergelijke incidenten, stelt de Raad vast dat de beweringen van verzoeker aangaande de veiligheidsproblemen niet in het minst worden gestaafd of aannemelijk gemaakt.

2.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Vluchtelingenverdrag juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 a en b van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen. Er is geen gegeven voorhanden dat er op dit ogenblik in Kosovo een situatie heerst zoals omschreven in artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien mei tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER